

AN-HA-BÁO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUOC-NGU DE L'APPEL

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles
NHÀ BÁO Ở TẠI ĐƯỜNG - Boulevard Delanoue - Canton

PHẠM-KY-XUONG
CHỦ-SỞ

Về việc mua bán hay là
mua nhứt-trình hay là gởi
bài đăng báo xin đề thơ
cho M. Đỗ-vân-Y

Lúc mua báo xin các
ngài chiếu cố, gởi số tiền
luôn, hồn-quán lấy làm
thăm cảm.

KHẢO VỀ PHÉP BIÊN CHÉP SỔ SÁCH TRONG NHÀ BUÔN

(TIẾP THEO)

Sổ thứ tự minh biên vào sổ số 3 đây
là sổ thứ tự dân trên mỗi món hàng và
mục số 2 đã giải thích như trên
món hàng nào, phải nhớ biên cái sổ thứ
tự luôn luôn, đừng quên tính lời lỗ
biết món nào sẽ nào cho dễ kiểm giá tiền
vốn biên trong sổ hàng.

Mỗi ngày bán được món gì thì biên
vào sổ số 6, chiều cộng lại coi được
bao nhiêu rồi đem sổ cộng qua sổ số
7. Như có qua tương khác mà sổ
cộng sổ số 6 chưa dứt một ngày thì
phải cộng chuyển qua sổ số 6 tương
kế đó, chứ không nên chưa hết một
ngày mà cộng đem qua sổ số 7. Tỷ như
trong cái kiểu sổ 3 đính kỳ báo rồi đây,
ngày 14 Février 1923 bán được 6 món
hàng số tiền bán trong ngày đó là 3930.
Nhưng mà mới biên được có ba món
thì hết giấy phải qua tương khác. Ba
món ấy cộng được 1930, vậy ta phải
đem số 1930 ấy qua sổ số 6 tương kế
đó, đoạn biên tiếp ba món hàng kia
rồi ta mới đem sổ bán trong ngày ấy
qua sổ số 7.

Sổ bán từ ngày biên vào sổ số 7, rồi
cộng chuyển hoài cho đến cái tháng.
Theo trong kiểu sổ 3, sổ bán trong
tháng Février 1923 305405. Đến số đó
thì ta gạch đích hai hàng, chỉ nghĩa
rằng số đó không nên cộng chuyển với
những số ở dưới nữa.

Trong một ngày mỗi khi bán một món
hàng ta thảo tiền vào sổ, là thì ta phải
biên vào sổ đầu xuất lập tức, nhưng
ta chưa biên liên đó, là vì ta bán món
nào bao nhiêu tiền ta đã có biên trong

sổ bán hàng một, cho nên chiếu ta chỉ
đem trọn cái sổ bán trong ngày đó vào
sổ đầu xuất mà thôi. Tỷ như ngày 10

Một lần nữa: 1000
Một " " 1 00
Một " " 1 00
Một " " 140 00
Cộng.... 146350

thì ta chỉ đem vào sổ đầu xuất số 146350
mà thôi, chứ ta không cần vào những số
400, 1.50, 1.00, 110.00.

SỔ BÁN HÀNG CHỊU

Sổ bán hàng chịu làm theo kiểu số 4.
Sổ này làm công một cách với sổ bán
hàng một, chỉ phải thêm một note biên
tên người mua hàng và người nào mua
bao nhiêu biên dứt rồi thì gạch một hàng
ngang coi cho phân biệt với người biên
kế đó. Mỗi buổi chiều phải dò trong sổ
này rồi đem vào sổ các người mua hàng
chịu. Muốn rõ cách thức vẽ sổ các
người mua hàng chịu, xin xem mục số
5 dưới đây.

Trong sổ này cũng có biên số thứ tự
các món hàng y như trong sổ bán hàng
một, là chủ ý để cho dễ việc tra cứu
khi tính tiền lời.

SỔ BIÊN NHỮNG NGƯỜI MUA HÀNG CHỊU

Sổ biên những người mua hàng chịu
làm theo kiểu số 5. Sổ này hoặc đầy
hoặc trống tùy theo số bán hàng của
mình biên hay ít. Mỗi người bán hàng
có mua chịu trong tiệm mình đều phải
đem vào sổ này. Người nào biên vào
tương nào phải trích ra mục lục, đặt
theo vần A B C... cho dễ kiểm. Mỗi người
biên vào tương nào thì trên đầu tương

Nghe có....đơn

Vân-vân ngồi tại động phiếm-loan,
Khen ai khéo khéo khúc cầu-hoàng;
Nhắc-khoan ngón nhón nghe không chán
Lãnh-lội tiếng tơ ngâm lại càng:
Đinh-Tuý Châm-Di tài để kềm!
Cánh-thơ Anh-Nữ sức đã óng-aug.

Tài bộ đường ni đáng mấy ngàn III
Un amoureux
lục kieu là "Ba-Xôn"

Chiêu-Quân hòa Phiến

Từ người bức tượng họa gây nên,
Tương kế đem minh công Bắc-Phiến.
Mấy khúc lý-bà đưa học mạng,
Nửa chừng giấc mộng kiếp vô duyên.
Một phen cung Hồn chinh mang nguyệt.
Ngán dặm đất Hồ lân gót tiễn..
Ai nhậm mới trông tin vắng biệt,
Cho hay Hồn-Đế lỗi lời nguyên.

Họa nguyên vận

"Không có đũa không có đũa"
An-Hà số 336

Biên học non thế biết có không? ?
Thương sấm thề phạn chưa chớng.
Bất cần sông lớn lòng riêng ước,
Đưa Nguyệt cung Thiểm dạ những trông
Ở hạ sông-nhà đào héo lá.
Về xuân đầm ấm liễu đem bông,
Vĩ chăng buổi trước duyên trời định.
Loan phụng sum vầy kết cánh lông.
Chầu đóc: Liên-Huê - Phạm-Ngọc-Đa

giấy phải biên tên và chỗ ở của người
đó cho rõ ràng kẻ tương đầu đó phải
liên chữ 2, 3 tương hoặc 5, 7 tương
nữa tùy theo người đó mua nhiều hay
ít. Hết khoản người này thì tới khoản
người khác.

Sau sẽ tiếp tục
ĐỖ-VÂN-Y

Tự thuật

Thêm thoát hai mươi lễ tuổi ngoài.
Phong trần mang chịu lối biếc trai.
Cần cầu Khương-Tử không nên mệt.
Gánh cỡi Mãi-Thần đã mỗi vai,
Rượu cũng tập chơi năm bảy chén.
Đồn thì bợ hời một hai bài,

Còn dính mũi dờn chót lưỡi cay,
Vĩn-ni-Pavéc dít Duyệt
Chấn Thuật

Đoái nhlo cây cỏ dạ thon von
Xử lý một thân miếu vắng còn
Trung hiếu vẹn gìn phong chí sát
Ngài ăn trọn giữ tạc lòng son;
Sầu kia tây nước bao giờ cạn
Thăm nọ bằng non mấy thước mòn!
Mà chữ cang thường đừng lợi lại
Thanh vân có lúc cũng vườn tròn
Hà-tiên Lữ-khách: B-T-Lưu

Thoa son đánh phấn đeo chuyền
Ky nam mang tiếng nười truyền
(nhục thay)

Thoa son đánh phấn thấy buồn thay
Học thói quân-xon xưa làm gì?
Đá có giấy chuyển đeo tại cổ,
Sao còn thước-nách dính bên tay.
Thứ này nghi chầu phương nam kỳ,
Giống ấy nhậm inh lữ đi trai.
Xin bỏ xin chừa đều chẳng phải,
Không thì phụ nữ nhục nay mai.
Long-Tử

Học đề mà làm gì?

Câu hỏi này: nếu gặp một trò nhá
cặp sách vào trường mà hỏi thử: Trò
học rồi nữa lớn muốn làm gì? Thì thì
trò nhỏ đó sẽ trả lời ngay rằng: học để
sau làm thầy thông, thầy ký ở g phác
ông huyện, chứ làm gì. Thật là một câu
trả lời đã ia trí trí lúc mới lọt lòng mẹ
mà ra; ấy cũng hội dân tộc ta là một
tộc đã nhậm lâu đời về việc khoa danh
hoàng. Thử coi Lữ-học, thì đi học
mục-dịch để sau làm ông Công, ông Đồ,
thầy Đe, thầy Giáo, chỉ bây giờ bước
qua Tây-học, bắt đầu đọc được văn
A. B, thì ước mong ngày sau được làm
thầy ký, thầy thông, ông huyện ông
Phủ mới mang vọng cho.

Bởi thế cho nên các học-sinh bỏ lấy
được bằng cấp Thành-chung Pháp-Việt
rồi thì cứ mone qua dăng hoạn, hoặc
vào cao-dăng học-dường được tranh
ngôi cao phẩm tốt chốn cao trường về
sau; chứ ít ai có ý-tưởng về công-nghệ,
thương mại!—Sở học sinh càng ngày
càng nhiều mà phẩm trật của nhà-nước
đã đầy thế nào dùng hết cho được?
thế mà những học sinh ít người
chịu đem cái học thức của mình vào
dăng thương-mại hoặc kỹ nghệ, hoặc
canh-nông; bề thất vọng lên si-hoạn, thì
không ai chờ hoặc xai phí, phá của
mẹ cha, du thủ du thực, rồi phải đành
chịu cho người gọi mình là các cậu
ông-từ hột... Nén thay!—Mà thì
là vậy, chứ chẳng chịu làm nghề chi
khác; vì phải bị tương rả gi ngoài

Trung-châu lữ quán (HOTEL CENTRAL)

Kính trieh Lữ-châu qui khách rõ:
Ngày 1er Janvier 1924 tới đây, chúng
tôi sẽ mở một nhà khách-sạn hiệu
là: "Trung-Châu lữ-quán"
(Hôtel Central) tại đường Boulevard
Delanoue, giữa châu-thành Caitho, chỗ
nhà-ch. Nhà này chúng tôi cao-ráo,
sạch sẽ, nhậm chỗ thanh vắng, êm tịch
và trướng vào trung ương châu thành.

Phòng thì rộng-rải, mát-mẻ, nhà tiêu
nhà tắm, nhà bếp thấy đều tinh-khiết,
về-vang; giường nệm, drap, cồng là
khăn bàn áo gối trong phòng thường
giữ-pho sạch sẽ. Lại trong mỗi phòng
có đặt ống dẫn nước cho tiện bề qui
khách rửa ráy.

Phòng chúng tôi làm thiệt là kỹ
lưỡng, quý vị hành khách đến ở sẽ
được mọi bề thuận tiện, tương không
dầu bằng. Xin quý khách đến ở một
lần thì rõ.

Vấn đề gạch ngói

"Vi sao những gạch dùng xây Vạn-
lý-trường-thành bên Tàu, từ đời Tần-
thì Hoàng đế nay đã mấy ngàn năm
mà không mục không rã?"

Câu hỏi ấy đầu một người thợ hồ công
dáp dệ g.

Hồ đất sét cho tốt, bầm thiệt chính
hi gạch kêu rang-rang, xai lâu đời.
Đôi vậy chúng tôi lập lò gạch trước
khi đã nhọc công tiếm đất, nay lại
gân công xem sóc sự in và bầm người
gạch dù kiểu, rất kỹ-cang.

Xin kính lời rao cho đồng bào ở xa
cần dạng rõ, khi cần dùng viết thư đến
chúng tôi sẽ có người đem kiểu làm toa
báo đến Trồn xem cho tương tận rồi
sẽ thương nghị các đồ dăng hơn nữa.

Nay kính
ĐẶNG-VĂN-CHIỂU
Industriel—Propriétaire
Thi-ôn

nghề si-hoạn thì nghề nào cũng là nghề
đề tiền cả!

Ồi! chẳng biết bao giờ cái đèn văn
minh kia soi sáng được cái tin thần
ân này, chuông cảnh tỉnh họ kêu thều
cái não lu lờ đó? Những bậc thanh-
niên anh tuấn trong xứ ta cũng nên hồi
tâm mà nghĩ lại; đường đường một
đương tu my nam tử như mình, nghề nào
cũng là nghề, nước non thịnh, nước ta
vinh, một người thợ kia mà trao đổi cái
nghề của mình được tinh-xảo, đường
kinh-dinh công-nghệ của mình được
phát đạt, thì mình đối với xứ sở mình
cũng là một người hữu ích hơndùng,
còn mình đối với gia đình mình thì cái
nghề tinh-xảo đó làm cho mình được
viah diệu xứng xứng, há không hơn
một vị kia ở chốn phẩm hàm mà có
tánh một nước sâu dằn, ăn hại của chúng
ấy ru!

Hỡi bạn thanh-niên anh tuấn ôi! Hiện
thời xư ta: nào là thương-nãi, nào
là kỹ-nghệ, nào là canh-nông là ba điều
bây giờ còn nhiều khuyết điểm lắm.—Ai
nấy cũng biết rằng: nước được giàu
dần được mạnh công nhờ đó, như dân
được lợi lợi lập ở tương lai ở đó, và

Kiểu số 4

Sổ bán hàng chịu

NĂM THÁNG	NGƯỜI MUA HÀNG	SỐ VÀ TÊN MÓN HÀNG	GIÁ TỪ	GIÁ BÁN	SỐ CỘNG TỪ
1923					
Février	10 Nguyễn văn Xoài Caolanh	1 2 ve rượu chắt đỏ S.G	0 40	0 80	
		3 1 hộp beurre Bretel lớn	1 00	1 00	
	" Nguyễn văn Ôi TânQui	3 1 hộp beurre Bretel lớn	1 00	1 00	
		5 3 hộp cá mòi amieux/l/1	0 30	0 90	3 70
	11 Trần văn Cột Vĩnhphước	1 3 ve rượu chắt đỏ S.G	0 40	1 20	
		5 2 hộp cá mòi amieux/l/1	0 30	0 60	1 80
	12 Lê văn Kèo TânPhó	2 1 cái xe máy Peugeot	140 00	140 00	110 00
	28 Nguyễn văn Xoài Caolanh	2 1 cái xe máy Peugeot	140 00	140 00	140 00
					285 450

Kiểu số 5

Sổ biên những người mua hàng chịu Nguyễn-văn-Xoài Caolanh

NĂM THÁNG	NGƯỜI MUA HÀNG	SỐ VÀ TÊN MÓN HÀNG	GIÁ TỪ	GIÁ BÁN	SỐ CỘNG TỪ
1923					
Février	10 1 2 ve rượu chắt đỏ S.G	0 40	0 80		
	" 3 1 hộp beurre Bretel lớn	1 00	1 00		
	28 2 1 cái xe máy Peugeot	140 00	140 00		
					141 800
1923					
Mars	1 Trừ tiền bằng mandat				141 800
	poste N° 3220				141 800

Duyệt báo

Báo "Khoa-Học-Tự-Cải" số 11 ngày 13-12-23 có đăng một bài tựa đề là: "Phái học SANH-THUẬT, tác giả là ông Trần-Kim ở Vĩnh-thành-Vân. Trước hết, ông giải nghĩa chữ SANH-THUẬT, kể chỉ cách sanh-thuật, sau rồi ông thuật một câu chuyện của một đại-phủ-gia kia, tên ông Cao-thiện-Kế, câu chuyện ấy thật là lý-thú và thâm-trầm, đáng để làm gương cho những người có chí lập nghiệp. Vậy xin trích nguyên văn đoạn ấy đăng ra sau đây, để chư khán-quan đồng lãm:

"Ông kia, tên Cao-thiện-Kế, là một đại-phủ-gia ở đất An-Gia-Phước. Bờ nọ, người quen hỏi: Bởi sao mà anh giàu có lên vậy?

"Tôi không phải có tài cao trí sáng, bừa ai, tôi chẳng có nhờ của ngoại, nhưng giúp mà lập nên sự-nghiệp này. Tôi tự-nhiên thấy rằng: Tôi sanh ra có cái vốn sẵn trong mình, nên tôi cứ trau dồi cái vốn ấy mà làm cho nó sanh hột-lợi hoài. Đó là cái phép mẫu-nhiệm trong sự làm giàu của tôi.

"Cái vốn sẵn trong mình ấy là cái gì?

"Ấy là con mắt để coi, miệng để hỏi, tai để nghe, tay để làm, lòng để kèm chế, không cho những tính thuật-xất-thật, lẫn-luợc ám-muội cái sáng-láng tự-nhiên của ta.

"Cái sáng-láng tự-nhiên là cái chi?

"Ấy là cái, tự-nhiên ta thấy rằng ta có cái vốn sẵn.

"Ấy là cái tự-nhiên ta biết phải trau-

"giới vốn ấy thế nào.

"Ấy là cái, tự-nhiên ta biết giữ mình

nào hàng học-thức từ mình ít ai chú ý đến, dường như cho ba điều đó là việc khinh thường, đành phó thác cho phận quả nhân, cho hàng vô học-thức gánh vác lấy mà thôi. Nói về nông-nghiệp thì trước ta xưa nay vốn là một dân tộc sinh hoạt về nông-tang; mà từ đời nào đến đời này thì nghề nông cứ vậy mãi, ruộng đất nghề nghiệp của ông cha khi xưa là lại tại đây tại đấy rồi thì chỉ phủi phủi: ông trời lệnh lấy, may là không mưa rồi thì thất mùa; chứ nào có biết tìm cách mở thêm hoang-địa, tìm cách ngãi-ngĩa thủy-hoang, giết phá hoang-trung, v.v. Một cái nghề dùng để mà sống của dân tộc một xứ, thế mà hơn mấy ngàn năm rồi, nào có thấy chút gì gọi là phát minh, là tiến-bộ! Buồn thay...

Nói về Công-nghiệp thì nước mình chẳng khuyết điểm bừa bãi, sản vật trong nước thì nhiều, mà không biết tìm phương chế tạo, để rồi phải xuất tiền của mình ra đem đi mua đồ của người về mà dùng; như vậy mình đã thất lợi mà lại chẳng khỏi chúng chế là đất nất trong trường công-nghệ đó chăng?

Còn nói qua thương-mại, thì người mình chịu bề thua sút người ta; những kẻ có chí mua bán buôn-lập cửa hàng mở tiệm buôn ra mà dinh-thương cùng người, thì khiếm phần tư-bổn; còn những người có tư-bổn thì sợ lỗ mà không làm. Người mình có lập ra được thì công một vài biện nhỏ buôn bán những vật dụng thường, chứ chẳng có cửa hàng nào gọi là to tát đồ sộ như người; như thế chúng ta chẳng không nên trách sao nỗi lợi của mình, người ngoài thừa thớt?

Vậy thì thương-mại, kỹ-nghệ, canh-nông là điều rất cần thiết cho quốc-dân mình, xin các bạn thanh-niên học-thuật có làm tương-lực mà vẫn hồi quyền lợi của xứ mình.

Thế Trung

"thế nào cho khỏi bị lụy vào bịnh về ăn, bịnh về uống, bịnh về vui chơi, "Ấy là cái, tự-nhiên, ta biết bổ-buộc ta phải theo luật lòng nào, đừng làm cho nên sự-nghiệp. "Ai vậy đến có được cái sáng-láng ấy chăng? "Ai vậy đến có được, hoặc tự-nhiên mà có; hoặc học mà có; hoặc khổ-nhọc mà có. Chẳng có rồi thì nó giúp người lập thân ai như vậy."

Trong một kỳ báo trước tôi có nói rằng: trong sự dinh-nghiệp cần phải có chỉ-hướng là có tư-bổn. Vì có cái thời có thể làm giàu-bổn được. Tôi lại có dẫn chứng mấy người xuất thân bần-thú mà làm nên sự-nghiệp lớn. Câu chuyện của ông đại-phủ-gia Cao-thiện-Kế trên đây làm cho rõ-ràng cái lẽ đó hơn nữa. Người An-nam ta dinh-nghiệp mà làm nên giàu có ít. Cái gương của mấy ông ấy nếu đem ra mà soi chiếu cho những người mới ra làm ăn, tư-tướng cũng là một điều hay. Nếu học thiếu-nhiên mà biết soi cái gương ấy, ít sau này sẽ người dạy về đường thực-nghiệp càng ngày càng nhiều thêm. Ấy cũng là một việc hay cho được kinh-lẽ trong nước. Vậy nên ước-ao sao mấy ông có kinh-nghiệp về đường thực-lẽ, về sự lập-nghiệp lớn, đem cái họ-thức mình, cái lý-học mình, mà tỏ bày ra, để làm hướng-dạo cho lớp hậu-lân cho khỏi lẫn-lạc, khỏi hờn-ngờ trong đời cạnh-tranh này.

Đỗ-văn-Y

Chuyện xưa

CÂU ĐỐI NGŨ

Thuở trước tại xứ C... có một ông Tú-tài, sức học rộng, trí thông minh, nhiều chỗ nghe danh ngài đều khen ngợi. Ngày kia, có một lão thầy nho ở miếu ngoài vào xứ đó tìm phương làm thuốc và dạy học. Nghe danh ông Tú-tài đến thì thầy cũng mừng mừng chào cho biết. Để nhà, rồi vì nhem lúc ông Tú-tài nhìn năm trong phòng, thấy ta trao lá thiếp dạy đưa nhỏ đem vào cho ông Tú. Ông Tú xem thấy bài chữ Mai-Hình thì rồi là lão thầy họ Mai tên Bình, học giỏi hơn ra chào và hỏi: chẳng hay tiên-sinh đến tôi có việc chi?

Thầy nho: Tôi ở miếu ngoài mới vào tìm khai trường dạy học và làm thuốc ở xứ này, nhưng được ông danh ngài là người học thức hoàn toàn, nên đến hầu ngài một đôi bài thi, phú, đối, chỉ... chỉ chờ cho biết sức bề. Ông Tú: Ấy là lời tiên-hạ quá tặng cho tôi đó; chứ lực học của tôi vẫn tầm thường. (nói đến đây ông Tú hơi ý để trát mặt thầy này một chuyện cho lão biết mặt chơi); nhưng rồi vì bừa nay tiện thể bắt an, khó nói chuyện lâu cùng tiên-sinh được; vậy tôi xin ra một câu đối, mà ra từ tiếng cho tiên-sinh đối lại... ước được cùng chăng?

Thầy nho: Tha hồ, mặt tôi ngài, thế. Ông Tú: bèn ra như vậy:

Thước.

Thầy nho: ngài trước thì tôi Mai thế. Ông Tú: (vui-giác cười rồi ra nữa) An.

Thầy nho: ngài An thì tôi Bình...

Ông Tú: Vâng.

Thầy nho: ngài Vâng thì tôi Lai (khỏi ý... cười ngất...)

Ông Tú: Nam

Thầy nho: ngài Nam thì tôi Bắc (cười nữa...)

Ông Tú: Có.

Thầy nho: ngài Có thì tôi Có. (xứng-quá thế...)

Ông Tú nói: thôi, bây giờ ráp nguyên câu lại, của tôi:

TRƯỚC AN VANG NAM CÓ

Tôi phiên ra chữ như sau:

MAI NHƯ LAI BẮC... đọc tới chữ bắc thấy ta á khẩu, biết mất điểm ông Tú, bèn đứng dậy ra đi một nước. Hết phúc!

Hậu-Giang: Cựu-Kiến

Công-văn lược-lục

Tỉnh Mỹ Tho

TỔNG HỘI-BÀO

- a) Làng An-Định và làng Hòa-Thạnh nhập lại một kén là "HÒA-ĐỊNH".
- b) Làng Bình-Lưu và Bình-Quang nhập lại một kén là "QUANG-LONG".
- c) Làng Bình-Phước và Bình-Trị nhập lại một kén là "BÌNH-PHƯỚC-TRỊ".
- d) Làng Mỹ-Thành và Bình-Thủy nhập lại một kén là "THANH-THỦY".
- e) Làng Thuận-Hòa, Bình-Phước-Đông và Tân-Hòa nhập lại một kén là "AN-TUÂN-BINH".

TỔNG THANH-PHONG

- a) Làng Hưng-Ngãi, Vĩnh-Phước và Bình-Đang nhập lại một kén là: "BÌNH-HƯNG-NGÃI".
- b) Làng Long-Thành, Bình-Hạnh và Bình-Trang nhập lại một kén là: "LONG-BINH-ĐIÊN".
- c) Làng Phú-Hội và Mỹ-Chánh nhập lại một kén là "MỸ-HỘI".
- d) Làng Tân-Anh-Đông và Tân-Xuân nhập lại một kén là "XUÂN-ĐÔNG".
- e) Làng Bình-Phong, Phong-Thuận và Tân-Bình nhập lại một kén là "TÂN-PHONG".
- f) Làng Bình-Bãi và Bình-Thạnh nhập lại một kén là "SÔNG-BINH".

Tỉnh Rạch Giá

Làng canh-bông Ninh-Thới cho lập bởi lời nghị ngày 19 Novembre 1910, nay phải bãi và sáp nhập với làng Ninh-hòa kể từ 1er Janvier 1924.

Tỉnh Sadec

Làng Mỹ-An và Mỹ-Hưng nhập lại một kén là "MỸ-AN-HƯNG".

Tỉnh Tân An

I. TỔNG THÀNH-HỘI-HẠ

- a) Làng Bình-Công-Tây và Vĩnh-Bình nhập lại một kén là "VĨNH-CÔNG".
- b) Làng Bình-Lập và Gia-Thành nhập lại một kén là "HỘI-TRANG".
- c) Làng Ngãi-phù và Bình-Trị nhập lại một kén là "PHÚ-NGÃI-TRỊ".

TỔNG THÀNH-MẠC-THƯỢNG

- a) Làng Bình-Phước, Tân-Bình và Hội-Hưng (tên Bình-Hưng) nhập lại một kén là "PHÚC-NGÃI-HƯNG".
- b) Làng Dương-Xuân và làng Hội-Hưng (tên Bình-Hội) nhập lại một kén là "DƯƠNG-XUÂN-HỘI".

III. TỔNG THÀNH-MẠC-HẠ

- a) Làng Thuận-Là và Chi-Mỹ nhập lại một kén là "THUẬN-MỸ".
- b) Làng Vĩnh-Thới và Thanh-Xuân-Đông nhập lại một kén là "THANH-VĨNH-ĐÔNG".
- c) Làng Tân-Lục, An-Tập và Tân-Long (phía tây) nhập lại một kén là "AN-LỤC-LONG".
- d) Làng Phú-Tây, Thanh-Thủy và Tân-Long (phía đông) nhập lại một kén là "THANH-PHÚ-SÔNG".

IV. TỔNG AN-NHƯ-HẠ

Làng Nhơn-Thành và Bình-Trung nhập lại một kén là "NHƠN-THÀNH-TRUNG".

V. TỔNG CỬU-CU-THƯỢNG

- a) Làng Bình-Anh và Bình-Ngãi nhập lại một kén là "BÌNH-BINH".
- b) Làng Bình-Tú và Bình-Hòa nhập lại một kén là "BÌNH-ĐỨC".

VI. TỔNG THANH-HỘI-THƯỢNG

- a) Làng An-Trị và Vĩnh-Ngãi, nhập lại một kén là "AN-VĨNH-NGÃI".
- b) Làng Hòa-Điền và Đa-Phù nhập lại một kén là "HÒA-ĐIÊN".
- c) Một phần làng Nhơn-Bình (tổng Hưng-long) thuộc Châu-Bình-Tân, có lời nghị ngày 5 Avril 1916 và việc tuân hành và kiến lập của châu-thành này, nay cho nhập về làng Bình-Lưu (tổng Thanh-hội-thượng).

VII. TỔNG HƯNG-LONG

- a) Làng Mỹ-Phước, Phú-Hòa và Hòa-An nhập lại một kén là "MỸ-AN-PHÚC".
- b) Làng Lợi-An, Bình-Xuân và Nhơn-Bình nhập lại một kén là "LỢI-BINH".

Nghị

Gánh hát Đền-Thỏ

Chòm rơm Pras Pou Thuppday HAT YU-KE

Kính trình quý ông, quý bà rở:

Ngày 11, tháng chạp Annam, gánh hát của tôi sẽ khởi sự hát tại làng Phú-ninh (Sóc-trăng). Gánh hát này có đến Nửa năm theo điệu trong chùa và theo giọng Khách-trù. Hát có múa theo điệu con hát trong đền vua tại Nam-Viên; Cách múa hát và chưng dọn đền theo kim thời, lại có chưng sớ thủy như hát Cải-lương của Anam vậy.

Tôi kính hát tại Sóc-trăng trước, rồi sẽ đi hát dạo các nơi: Trảng-Vinh, Bạc-Lieu, Cà-mau, Rạch-Giá vào vào.

Kính mời quý ông, quý bà đến xem chơi một lần cho biết.

Chủ nhóm M. Lý-Cuôn
Maire de Pô-ninh
Sóc-trăng

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

"LỐI BƯỚC PHONG TÌNH" quyển thứ tư mới in rồi, có bán tại nhà:

"AN-LÀ AN-QUÂN CANTHO".

Quyển này là quyển chốt xin chư khán-quan mua xem cho toàn bản.

THỜI SỰ

Giá bạc

Thứ sáu... ngày.. 14 Décembre..	9 f. 70
Thứ bảy... ngày.. 15 Décembre..	9 f. 70
Thứ hai... ngày.. 16 Décembre..	9 f. 70
Thứ ba... ngày.. 17 Décembre..	id
Thứ tư... ngày.. 18 Décembre..	id
Thứ năm... ngày.. 19 Décembre..	75
Thứ sáu... ngày.. 20 Décembre..	90

Giá lúa

Lúa chớ 150 nhà máy mỗi tạ 100 kilos là:	
Thứ sáu ngày.. 14 Décembre..	6 43 à 6 53
Thứ bảy ngày.. 15 Décembre..	id
Thứ hai ngày.. 16 Décembre..	6 32 à 6 42
Thứ ba ngày.. 17 Décembre..	id
Thứ tư ngày.. 18 Décembre..	id
Thứ năm ngày.. 19 Décembre..	id
Thứ sáu ngày.. 20 Décembre..	6 40 à 6 50

GIÁ LÚA GẠO

Theo biên-lập phòng Thương-Mại Sài-ron thời trong khoảng này 5 đến ngày 18 tháng chạp tây giá lúa gạo có hơi lên một chút. Ấy vì các nhà máy có chợ mới trước: với ngoại quốc nhiều, cho nên lúa này mua lúa dự bị sẵn để qua tháng giêng và tháng hai tây xuất cảng.

Cantho

BẮT ĐƯỢC TÙ VƯỢT NGỤC

Ngày 6 Décembre, Hương-Quân lập Đàng-Phủ (Cantho) là M. Nguyễn-chánh-Thứ có bắt được tại nhà tên Lê-văn-Khiêm, một tên tù vượt ngục là Phạm-văn-Thành 41 tuổi. Bắt được hồi thì tên Thanh khai rằng: nó vượt ngục tại Sóc-Trăng hôm tháng October 1923, và có hiệp với nhiều tên khác mà đi cướp nhiều chỗ, bắt có đồ tang hèn-bội.

Hương-Quân giải tên Thanh đến quan Biện-Lý Cantho. Đàng-khen cho Hương-Quân thứ đây làm việc bốn phần được số-sống, hôm trước bắt được 1 tên lính trốn đã 10 năm, thì Quan Biện-Lý Cantho có thưởng cho 10\$, nay và bắt thêm được một tên tù vượt ngục này, thật là đáng công lao lắm.

Sóc-trăng

CỦ THƯỜNG LA ĐƠI

Ngày 23-11-23 lối 9 giờ tối xảy ra một việc rất buồn cười, như chuyện nói chẳng tưởng đến thì chỗ: báng máng nghĩ ra thì càng buồn cười, Sợ là Thị T... đã có một đời chồng, song vì cơm cháo, lãnh, canh chẳng ngon, nên rời và đổi phước, nàng cam phận theo đơn cô độc. Không biết tại nàng đa sầu đa cảm, oán trách bà Nguyệt xa đây chẳng biết, hơn là từ rất có thêm phiền, ở làm lòng mà bụng càng ngày càng phình bự hay là nàng sanh sự, ngày tương trọng tới thêm yêu, hay là vô ý ăn nhầm từ sượng mà phải vò vò bụng đi chăng? Trong nhà thấy thế tưởng thật là đau, bả dúi ăn ran, đau uống thuốc, cũng khá liệu cho, bèn rước thầy xem qua cũng bịnh; mà phải là tay tầm thường như là dùng y quý giá hay sao; thầy này là chân 72 đời của Thạch-Đạo-Toàn, đến cầm mạch đàn đó hoàn toàn, đó huyệt bịnh này thuộc theo khố tri phải

đem lên nhà-thượng đăng mô, lấy củi nướng đá ra mới đăng cho! Nay quả thật, tới ngày cô trước ấy nó già quá đến nỗi tưởng rằng si không biết, mà quá thay, đó chơn tay, lại thêm cái mai mới như xưa; rồi mới mới để mới ngộ cho chữ 1. Của chủ trường đá hay là người ta đá mà nó kêu oa, oa, bà chủ thấy ?? Từ này thấy có gặp bịnh nào như thế, khá xem lương cũng chẳng, đừng có nói chớ, mà để tiếng... đó 1 Vàng (lại cảo)

Bại ngãi

MỘT CÁI BỊ-KỊCH Ở CHỖN GIA-BÌNH

Hôm 6 Décembre, đây lối 9 giờ tối, ông Cò Walch ở Bị-ngãi dân, đi tuần ở sân mệ rạch Ba-xuân bỗng có người chạy đến báo rằng có một tên kia mới giết cha mẹ vợ nó ở Bị-đức, cách Bị-ngãi chừng ba ki-lô-mét, và nó đã chạy đến thủ tội cho làng rồi.

Từ thì ông Cò đi đến nơi, thì thấy ở trước cửa nhà đó cái tử-thi của tên Phan-văn-Côn, 38 tuổi, nằm trên một tấm ván trần chấy rùng rùng. Còn ở trong một chiếc sam-ban đầu ở trong rạch Mộng-Điền có một người đàn-bà là Nguyễn-thị-Hiếu, 49 tuổi, vợ của Phan-văn-Côn, nằm bất tỉnh như chết ở trên đầu và hai cướm tay thì bị nhiều vết nặng.

Ông Cò liền kêu cho người đơn-bà bị bịnh ấy đến nhà-thượng Sóc-trăng.

Tên sát-nhơn là Nguyễn-văn-Huân, 31 tuổi, rể của Phan-văn-Côn, khai như vậy:

"Hôm chiều hôm qua, lối sáu giờ chiều vợ tôi nó đi đâu mà không nói cho tôi biết, nên tôi nghĩ cho nó đi về nhà cha mẹ vợ tôi, bởi vì đã ghe phen mẹ vợ tôi nhiều có thì bỏ tôi đi.

Tôi mới đi qua nhà cha mẹ vợ tôi, tôi thấy mẹ vợ tôi ngồi trên một bộ ngựa, tôi bèn hỏi thăm coi vợ tôi có về nhà không, bởi vì con của nó đòi nó.

Lẽ thì mẹ vợ tôi trả lời cho tôi, song lại mắng chửi tôi và đuổi ra khỏi nhà. Công trong lúc đó cha mẹ vợ tôi đi đến, chạy lại ôm đầu tôi tôi.

Tôi ráng sức vạy vùng ra khỏi, tôi mới giật lấy một con dao phay ở trên bộ vào, lúc ấy tôi dường như giận cuồn cuộn vậy nên tôi chém bổ cha mẹ vợ tôi. Chẳng bao lâu thì hai ông bà đều té nhào xuống đất. Tôi kiếm không thấy vợ tôi, nên tôi chạy ra nhà kêu cứu cấp đặng cho người ta chạy đến mà bắt tôi vậy.

Tôi ở với vợ tôi không có đến chỉ xích xích xích, và nếu mà cha mẹ vợ tôi biết đến thì tôi chắc tôi không thể sanh ra cái vụ sát-nhơn này.

Tôi đi đến nhà cha mẹ vợ tôi đây không phải là cố ý tìm bị ông bà đâu.

Còn vợ của tên sát-nhơn ấy thì chưa tìm ra được; người ta định chừng rằng nó giết vợ nó rồi mới đi qua nhà cha mẹ vợ nó đó.

Vụ này có đăng tra vấn động tìm cho ra duyên cớ kinh-nhiệm mà vợ tên đó đi đâu mất vậy.

Rạchgiá

ĂN CƯỚP TƯỜNG LAM...

Châu thành Rạchgiá có tên khách-trù ở Tào sang Nam-việt, bị lật đúi-mò lẹm nghề đâm-hấp sả-lương, kiếm mỗi ngày ít cái mà độ nhứt.

Có tên Anam kia dóm hành tướn anh là Đàng-lũ, tính một chửa mẹ con, đêm 29 Novembre 1923 lại kêu tên khách qua sả lượm cho quan Trượng-tiền. Anh chửa mướn quá đôi, bẻ một tiếng, dĩa vai Anam lên chửa đôi bước, tới khúc vắng vẻ, Anam dẻ chửa lượm lượm mồi, mà không có chỉ cái; chửa có đeo Cà rá vàng vài chỉ, Anam lột, chửa cựa lảnh ời, Anam dẻ không dẻ bẻ rất dao đâm một vết nơi dẻ. Chửa bẻ bất kể chết là lớn hơn nữa. Anam bẻ đâm tiếp ngay bẻ bẻ bẻ rồi dẻ dẻ.

Kể quan Tuấn-thành tới thấy tên chửa máu chảy lại-làng bẻ đem chửa vào nhà thương cho quan thấy điều tri. Hối chửa khai dẻ dẻ dẻ sự sung chửa biết tên mà chỉ.

Xét ra tên trộm trộm lại dẻ khâu giết làm cho bẻ trộm khâu vàng nên dẻ chửa mang trọng bịnh.

Thân-kết-Huân (lại cảo)

yếu đuối
vàng vọt

GÂY MŌN

Thuốc SIROP de
DESCHIENS

Làm cho răng trắng đẹp, đây là một vị thuốc của các lương y nổi tiếng.
Thuốc này hiệu quả thích hợp với các thể trạng cá nhân. Các nhà thuốc tại thành phố đều có bán.
Lựa chọn tại Paris: DESCHIENS, 5 đường Paul-Boncour và các nhà bán thuốc.

Tự do điện dạn

It lời thần tở cùng ông Ngọc-Diệp
(Phù-sơn)

Tôi xem An-hà-báo số 338 đề ngày 29
Novembre 1923 thấy bài ông kích bát
tôi tựa đề "chê người rất dễ".

Nếu tôi trước chỉ xin chữ vị khách quan
thả thư tôi, cho phép tôi hầu chuyện
cùng ông Ngọc-Diệp một đôi câu, tôi
mở đầu làm rợn má chứ quí ông.

Này ông Ngọc-Diệp! Một lúc tôi có
thấy bài của ông trong An-hà-báo tựa
đề "câu chuyện nhà sư" nên tôi có kích
bất ông! Ấy là tôi xét cho ông là người
thực thời, lẽ nào còn cấm rầy viết mà
thêu-thùa nữa bài văn rở quỉ cho
người đọc đến mà dư cái cuộc Trượng
hương của Phước-Lâm. Đành là ông
phải khuyên đồng bang ta (nhất là bên
phụ nữ) bớt những sự mê tín bèn
đạo Thích, chứ ông cũng biết rằng phe
phụ nữ Việt-Nam ta còn mê tín bèn đạo
phật, dăm vặt bạc trăm bạc ngàn mà
cùng thay. Dầu cho việc công ích đáng
làm như: Nhà thương, trường học, văn
văn, dầu cho mấy ông thượng lưu có kêu
reo hực nào thì cũng không kết quả.
Chớ lập chùa khôi kêu cũng thành. Chớ
y tôi muốn cho đồng bang ta bớt sự tinh
tướng hủ ký đồ giảnh số tiền mà làm
việc công ích. Lẽ nào ông là người thực
thời mà còn đánh ngạt tại, nhăm mắt,
mắt tinh người xa xỉ lãng phí vậy sao?

Bài tôi kích bất ông là chủ ý vậy đó;
nào tôi phải bình ai bỏ ai mà bài "chê
người rất dễ" của ông, có ý nghĩ đến
này đâu; vì tôi cũng ông cái cớ nhau
đây trước muốn mắt, nào phải một lời
cùng ông sao mà ông phóng ngịch cho tôi
như vậy? Ấy là cốt bài tôi như vậy đó.

Sau ông lại chửi tôi là tiện không dám
xuất một số tiền 5000 đồng mua
An-hà-báo mà coi. Xin tôi ông! Ông hãy
lơng tai nghe tôi nói: Nay tôi từ này
tôi thôi giúp việc cho nhà trước về có dự
vô việc làm, đêm thấy phần đông bạn
đồng bang ta ở trong làng còn bần
hở lăm, chưa có rõ sự tiến hóa của tư
báo là gì và cũng không rõ sự vận động
trong nước là gì, nên tôi cùng bạn đồng
chỉ xin phép quan trên đặng đặt một số
tiền lập Thư-phòng (Bibliothèque) mua
các thư báo từ Nam chí Bắc chẳng số
số nào và mua các thứ luật lệ của Nhà
quốc, đang mỗi ngày chứa nhứt tựa
đến coi cho rõ đến thấu hóa. May nhờ ơn
quan trên cho phép nên chúng tôi dẫu
dụng vài trăm đồng, mua các thư báo
dụng coi và cho người ngoài mượn.

Ông cũng rõ tôi là người trong Thư-
phòng nếu có số báo nào mà coi không
đặng? Nào có số báo nào đâu?

Vậy tôi chỉ xin ông có đáp nào đến
Cathay cho tôi hay, tôi sẽ hưởng nghiệp
ông và Thư-phòng mà coi công việc
báp đặt ra thế nào?

Dầu ông lại nói rằng: ông lãnh phần
thông tin bất kỳ việc gì tôi hay xấu cũng
đem phổ trương trên tờ báo, tôi khen
xấu cũng đăng làm gương cho đời công
nhân. Nhưng mà ông còn bỏ sót nhiều
gương làm. Như tại Phú-sơn có tên Ph.
K. Ch. nào đó vô chùa Phước-Lâm coi
cuộc Trượng-hương thì ông Yết-ma-Đồ
cố gở bà chấp đồng bạc (3000) đồng
mua rước Tây mà đãi khách. Rồi đó vô
nhà trước đòi đòi bà kỳ cũng không
đặng, rồi tên Ph. K. Ch. lại làm bài
chỉ mà khen tụng ông Yết-Ma-Đồ mà trừ.
Cái tên đó cho làm nhiều điều xấu ở làng

Ông không có bìa danh nó cho người
xa lánh. Như tên đó mượn bạc của
ông già vợ là ông chủ B. không đặng
rồi chửi chửi vợ nó mà làm nư. Và
người ta đem xe máy mà gởi cho nó,
nó lại giết mà bán đi, là vụ xe máy của
M. Lê-ngọc-Huân Cathay đó, đi lên Phú-
sơn rồi xe bị đem lại nhà tên Ph. K.
Ch. mà gởi rồi nó bán, làm phải nhọc
công người thừa kiện đòi ba phen mới
chịu chỉ cho người chuộc lại.

Mà tên Ph. K. Ch. nào đó là người
thực thời lắm, đáng bìa danh cho lục
châu rở; dẫu xa lánh kéo lăm-lạc.

Sau ông Ngọc-Diệp quỉ đi không có
nhớ mà ăn hành mấy gương đó lại kim
chuyến cương từ đoạt lý như vậy mà
cải cớ cho nhảm tại chán mất vậy?

Xin ông Ngọc-Diệp suy xét với nào!!!
Nay kính
Vô-quí-Khuông
Cailay

Một đêm xem hát
Buồn lòng nhớ đến bạn tri-âm, kẻ ở
Sổ-trăng, người ngụ Sài-gòn, cách trở,
muốn vịnh lấy bút nhấc nhấc ít hàng,
song nó bất bởi rồi mới sâu riêng, chẳng
thể viết được. Tại lại nghe trống đánh
lành lảnh, bởi thăm bân là hát gì cho
biết? Bận nói ấy là hát bộ chăng phải
bất cái lơng, tôi nay hát Hả-Nam-Đường
lại có dẫu nhưt làm tướng hay lắm!!!
Ừ, di thì đây cũng đi với, coi có khuấy
làng chừ nào? Khi ký-giá vào rạp mới
ngồi xuống, đã trông thấy có dẫu nhưt
nhỏ rở lại là người thường quen mặt.
Lúc bấy giờ bất kỳ riá nghĩ vợ, nghĩ
vào, nghĩ cho người làm sao đã chẳng
may phải bước giăng hồ, nay còn mọi
vịnh, khi làm me, lúc làm con, hãy về
lầm trở trước mắt muốn người, rồi lại
gặp dẫu cái hạnh phúc, khiêu có người
quan từ kia thương dẫu, chẳng tiếc
tiền trăm, bạc ngàn-dễ cũng ai tương
hội vui-vẻ; nhưng mà dẫu dẫu? số
ba mươi thì cũng ba mươi, nên một
ngàn thì cũng ngàn một ngàn như cũ!

Tiểu cho thân phận kia mà nay may gặp
dẫu người cứu vớt ra khỏi biển trầm
lưu, thăm trường cho dẫu không bao
giờ lại sa vào chốn cũ!!!???

Không rõ có nào? hay là đã quen
câu nam, câu khách, giọng đơn tiếng
trống, mà không đành bỏ cái nghề
chưa? hay bởi ông ông làng vốn lời
chưa giữ sạch??

Ký giả thấy cái cảnh của người như
thế bất ngạc-ngôi, nên tôi vài hàng,
chớ ký-giá cũng chẳng rõ: giàu sang ai
chẳng muốn, nghèo khổ mấy kẻ tra...
nhưng mà tại ông Xanh kia các-có...
phải không a có dẫu nhưt???

KIM-DIEU-VANG

HOANG DAO TUONG CO

Truyện Hoàng-Dào-Tương-Cổ xin
ngưng lại, vì Tác-giả chưa gởi bài tiếp
đến. Chừng nào có, Báo sẽ đăng
tiếp cho khán-quan xem.

D. B.

Xưởng thợ mộc chạm và cấn

Sáng tạo năm 1900
M. Michel Nguyễn-hiệp-Hòa

Xưởng chạm tại Lathieu (Thủ-dầu-một) quai E. Outrey

TIỆM NGÀNH:
1- Tại Mytho đường mé sông, nơi bến tàu và xe hơi
2- Tại Cantho, đường mé sông, ngay cầu tàu cũ Khách-tri
3- Tại Tân-vĩnh, đường cái, gần phố ở ngay cửa Tòa-Bố

Xưởng này có đóng sẵn đồ thứ bàn, ghế, tủ, văng đều dùng toàn cây danh-
mộc như: Trắc, Cẩm-Lai và Gô; tán chế theo kiểu kiếm thời, thợ làm thật tinh-
 xảo không hề giả dối. Đã bấy lâu danh tiếng được chư quí vị bảo gia khen
ngợi. Nhờ muốn tiện đường cho quí khách nên Xưởng tôi đã lập phân tại
Mytho, Cantho và Tân-vĩnh để trả báo đủ các món của xưởng tôi
làm ra; lại cũng có giường đóng, giường sáo, tủ sáo. Đồ đóng như: Lư, chôn
đèn, mâm, lục-blob, nhiều hàng, đóng chế rất đẹp. Đồ chạm và tiện như: Chờn
đeo, khay, kỷ, đài, bình lễn, tranh thờ, v.v.v...

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn
lòng tiếp rước và hồi am liến.

Giới thiệu sách mới

Nhà Ấn-Quân Hậu-Giang Cantho mới
xuất bản một quyển sách tựa là:
"Aventures tragi-comiques d'un plaideur
Annamite". Tác-giả là quan Trạng-sư
ALBERT VIVIÉ. Sách làm bằng chữ
Pháp và có dịch ra Quốc-ngữ.

Sách này cốt là nói về luật pháp nhưng
sách đặt đề từ thời tiền-thuyết, cũng
có lúc bi-ai có hồi bi-lạc như trong các
tiểu thuyết khác vậy. Bởi cho nên sách
tuy là sách khoa-học mà đọc không
biết chán, càng đọc càng vui muốn coi
tới hoài cho biết lúc kết cuộc ra làm
sao. Làm văn mà bày bố như thế cũng
thật là khéo. Vậy bôn quán xin giới thiệu
sách này cho chư khán-quan. Và sách
có nửa phần chữ Tây nửa phần chữ
Quốc-ngữ thì có thể bổ ích cho những
người muốn học thêm chữ Pháp.

Sách có trữ bán tại nhà Ấn-Quân Hậu-
Giang Cantho.

Giá mỗi cuốn 0\$40

Giá mỗi cuốn 0\$40

Ái muốn làm giàu

Bỏ ra 20 quan mà may ra được
500.000 quan

Mua một cái trái đơn của Công-ty PANAMA, có rút số để huân lại (Obliga-
tion Panama à lots). Lúc mua phải nộp ngay 20 quan, còn thì mỗi tháng nộp
20 quan, theo như lệ định trong luật. (Như vậy mỗi ngày để dành mấy xu, có thể
trở nên giàu có được.)

Nếu nộp tiền lần đầu là được ngay cái số trái đơn mà riêng mình được quyền
sở hữu, như là mình đã nộp hết tiền rồi vậy, và đến lúc trái đơn trúng số về
lô nào thì mình được lãnh nguyên số tiền đó. Mỗi trái đơn trước sau thế nào
cũng trúng một lô từ 500.000 trở xuống đến 1.000 quan, không có thì huân lại
là 400 quan. Mỗi năm có bốn lần rút số, hơn 3 triệu lô.

Như vậy mua Trái đơn thế vào cũng, không khi nào thiệt.

CÓ NHỮNG LÔ SAU NÀY:

130 lô	500.000 quan	260 lô	5.000 quan
130 lô	250.000 —	1.320 lô	2.000 —
260 lô	100.000 —	13.200	1.000 —
260 lô	10.000 —	1.700.900 trái đơn huân lại làm 400 —	

Người có trái đơn được dự cuộc rút số mỗi năm đến khi số trái đơn rút ra thì thời
các lô được lãnh nguyên tiền, không phải trừ phí tổn chi cả. Mỗi lần rút số
sẽ nhận được một cái bản kê số trái đơn trúng số, không phải trả tiền. Còn số kê
trong bản kê đóng với cái trái đơn để tại nhà Ngân hàng, các nhà có trái đơn
có thể đến xem được, theo như điều khoản trong bản luật riêng ngày 12 Mars
1900. Bản luật ấy là một bản luật bảo chứng, giữ gìn cho các nhà có trái đơn,
không có đến gì phải nghi ngại cả.

Năm nào cũng rút 15 Février, 15 Mai, 16 Août, 15 Novembre thì rút số
Các ngài muốn dự các cuộc rút số ấy thì gởi ngay 20 quan đến nhà

BANQUE NOUVELLE, 8, Rue Papère Marseille France

TAILLEUR — CORDONNERIE — CHAPELLERIE — GRAVURE

AU CHIC TONKINOIS

LÊ-TIÊN-CHỨC

Saigon, 59, Rue Catinat, Saigon

Kính chng quí-vị lục-châu đng rở: Tôi mới lập tại Saigon, đường Catinat số
59 một nhà nghề chuyên làm các việc: THỢ-MAY, làm NÓN bằng NÚT-VÉ tấm
nhựa, CAO-SU (CASQUE EN LIÈGE CAOUTCHOUE), đóng GIÀY TÂY và khóa
CON DẤU đóng chạm MỘ-BIA đá CẨM-THẠCH đỏ mã, Báu to các kiểu NÓN
FEUTRES thiết ngộ và các thứ GIÀY HAY DA LẮNG và GIÉP DA LẮNG.

Tiệm tôi có nhiều thợ may khéo, và nhiều kiểu hàng phụ là: GABARDINES
LAINAGES, SERGES, DRAPERIES, FLANELLES, TUSSORS, vân vân.

Quí vị muốn đặt kiểu gì xin cứ gởi cho tôi một bộ đồ cũ tôi xin bắt lòng
làm cho vừa ý và tính giá tiền thiệt hạ và gởi đi theo cách lãnh báo giá cho ngáo.

NÓN của tôi làm bằng NÚT-VÉ tấm nhựa CAO-SU kiểu y hệt NÓN ANGLAIS dể
rất nhẹ và không khi nào sâu một như là NÓN CÂY-MÓP, GIÀY TÂY đóng toàn
bằng các thứ DA bần tây hết, muốn kiểu nào cũng được. Khóa CON DẤU và chạm
MỘ-BIA đá thiệt tinh xảo.

BÁN LẺ, BÁN SỈ có giá riêng thiệt hạ xin quí vị chliên số tôi rất cảm ơn. Xin
gởi MANDAT trước phần dữa.

LÊ-TIÊN-CHỨC — Kính gởi

GARAGE

TRẦN-DAT-NGHIA

Cantho—(Cochinchine)

SỬA CÁC THỨ MÁY:

Xe hơi, tàu hơi, máy lửa, xe máy
máy may, máy viết chữ, máy nói, tủ
sắt, vân vân.

Công việc làm kỹ lưỡng, mau mà
giá rẻ.

Cổ trữ bán vỏ ruột xe hơi, xe kéo
và xe máy, máy may hiện Singer và xe
kéo mới.

Dầu nhớt, dầu sống. Đồ phụ tùng xe
hơi và xe máy vân vân.

Lãnh làm sườn nhà và hàng rào
sắt.

Tại hàng có sẵn xe hơi để cho mượn
di chơi, cũng bao đi xa. Giá định nói
luôn luôn.

Sách mới lại

Kim vào Kiều giải nghĩa mỗi cuốn 0\$35
Nhị độ Mai 0.40
Gia phả 0.40
Một chàng nhà trò 0.60
Về Saigon 0.10
Về máy hay 0.10
Cung oán 0.15

Kim Văn Kiều, Cung Oán, Kim Thạch
kỳ duyên là những sách rất có tiếng xưa
nay, văn chương tuyệt-bút, tình tứ
thâm trầm, tác giả là những tay trứ-
danh trong văn giới nước ta. Những
người ham đọc sách nên mua mà xem
Ấy là những sách vừa có ích về đường
văn - chương vừa có ích về đường đạo
đức.

Ái muốn mua xin gởi thư đến cho:
"ẤN QUÂN AN-HÀ CANTHO"

Giá rẻ!!! Giá rẻ!!!

KÍNH CUNG QUÍ-VỊ RỒ:

Bổn-biêu mới tiếp đặng
một kỷ viết kẹp theo túi
áo "Porte plume à rése-
voir" à remplissage
automatique, có agra-
f bằng métal nickelé đẹp
lắm, không thua gì các
biểu khác.

Giá định bán rẻ, mỗi
cây....0\$60

Ái mua nhiều về bán
lại 12 cây, giá chắc
là.... 6 00

Thứ viết này không
phải xấu mà bán rẻ, cũng
là viết của các xưởng
Langsa gởi qua, nếu gín
giữ kỹ càng thì cũng
dùng lâu đặng.

Kỷ này lại không bao
nhiều; như Quí vị cần
đăng viết thư đến mua
mau mau kéo hết.

Xin để thư và mandat
cho:

M. ĐOVAN-Y
Quản-lý Ấn-Quân An-Hà
Cantho.

Phòng Nhỏ răng và Trồng răng

CỦA QUAN Docteur Leslie G. Léon TÂN-SI NHÀ-KHOA

tại (từng lâu) nhà hàng Trung châu Lữ-quân Cantho

18, BOULEVARD DELANQUE

Ngày 4 Janvier 1921, Quan Tân sĩ Nhà khoa Docteur LESLIE G. LÉON sở mở một
phòng nhỏ răng và trồng răng tại tầng lầu nhà hàng Trung-châu Lữ-quân
ngang rạp hát-bóng Casino Léopold Cantho; cách nhỏ và trồng răng làm rất êm-ái
không phiền dẹ các thân-chủ chút nào, nhưng khi-ngộ dung trong cuộc này toàn
là đồ tân-chế kim-thời, mỗi mỗi đều được tinh-khiết sạch-sẽ, để giữ-giữ việc vệ-
sinh rất kỹ-lưỡng cho các thân-chủ.

Quan Docteur Nhà-khoa Leslie G. Léon, sáu tháng nay có lập một phòng nhỏ
và trồng răng tại Saigon đường Mac Mahon nhà số 131, trường khi trong lục-châu
cũng từng nghe danh ngài lắm. Công việc làm đã kỹ-càng, am-áy chuyên-lu; mà giá
tiền cũng vừa lòng thân chủ nữa.

Vậy xin trong lục-châu, ai muốn trồng răng và nỉ ở răng hãy do nơi ngài là
một quan thấy có bằng-cấp thiệt-nghiệp nghệ ấy đáng tin cậy lắm.

Docteur Leslie G. Léon

Chirurgien-dentiste de la Faculté de Médecine de Paris
Doctor of Dental surgery (University of Pennsylvania)

gần cầu

